

KONING EN GRONDWET.

NIEUWS- EN ADVERTENTIEBLAD

VOOR DE GRAAFSCHAP ZUTPHEN.

Dit Blad verschijnt iederen Woensdag morgen. Behalve bij de Uitgevers, worden bestellingen aangenomen door de Agenten de H. H. W. H. STENFERT KROESE, te *Arnhem*, A. TJADEN, te *Deventer*, J. P. v. CAPPELLE, te *Doetinchem*, C. H. WESSER, te *Zevenaar*.

De prijs is per drie maanden, franco per post 85 Cts.; binnen de Stad 70 Cts.

Afzonderlijke nummers 10 Cts.

De prijs der Advertentiën is van een tot vier regels 65 Cts.; voor elken regel meer 15 Cts. behalve 35 Cts. zegelregt voor elke plaatsing.

Advertentiën en ingezonden stukken dienen uiterlijk Dinsdagmorgens aan de drukkerij te zijn. In spoedvereischende gevallen gelieve men regstreeks aan den drukker W. BECKING te *Doesborgh*, te adresseren.

Uitgevers: J. SCHOONMAN, te *Zutphen* en W. BECKING, te *Doesborgh*.

BUITENLAND.

OVERZICHT DER POLITIEKE BERICHTEN.

De jongste tijdingen, uit Madrid ontvangen, luiden stilliger, en men schijnt daaruit werkelijk te mogen opmaken, dat *Prim* met zijn volgelingen wel niet is geslagen, maar naar de Portugesche grenzen trekt, omdat hij niet de medewerking heeft ondervonden, die hij verwachtte en die hem was beloofd. In de verschillende provinciën is, even als te Madrid, de rust wel een oogenblik verstoord, en zijn er hier en daar slagtoffers gevallen, maar de bewegingen waren niet algemeen genoeg, en de generaals vielen den rebel niet toe, gelijk in 1854, toen achtereenvolgens Concha, Serrano en Zabala zich met Dulce verenigden, die 'teerst te Vicalvaro het vaandel van den opstand oprichtte, en voor het ware hoofd *O'Donnell* den weg effen maakte. De bevolking bleef vrij onverschillig, nu even als toen: son los mismos perros, con distintos collares; 't zijn dezelfde honden met andere halsbanden, zeggen de Spanjaarden. Intusschen scheen de graaf van *Reuss* wijder te willen gaan, dan alleen den ministeriële zetel te bemagtigen. Althans men beweert, dat hij in zijn program had opgenomen: geene conskriptie, geene akzijnzen, vrijheid in alles, weg met de camarilla en zelfs weg met de Bourbons. Dit laatste is echter minder zeker, want *Prim* moet voor zijn vertrek een brief van trouw aan de koningin hebben gerigt.

Al is in waarheid de opstand gefnuikt, en *Prim* over de grenzen gekomen, het kan wel, dat de opstand nog gevolgen voor *O'Donnell* hebbe en er eene ministeriële crisis volge. De hertog van Tetuan moet toch bemerkt hebben, dat de koningin hem zeer weinig achting toedraagt.

Het Fransche Gouvernement heeft eene gedeeltelijke nederlaag geleden bij de verkiezingen in het Departement de l'Orne, daar eene herstemming noodig is geworden. Zoo de oppositie zich op een candidaat vereenigt, en niet hare stemmen op 4 of 5 personen versnipperd, zal zij waarschijnlijk de overwinning behalen. De meeste stemmen waren, na die op den Regerings-Candidaat uitgebragt, op de heeren *d'Audiffret* en *de Pasquier* vereenigd.

Men verhaalt voor zeker, dat weldra Prins *Napoleon*

weder als President der tentoonstellingscommissie en Vice-president van den Raad van State zal optreden. De verwezenlijking daarvan wacht slechts op de aftreding van den heer *de Lavalette* als Minister van Binnenlandsche Zaken, van welke aftreding de Prins eene conditio sine qua non maakte.

Men weet, dat het napoleontisch systeem op de militairen en op de politie steunt. Voor zekerheid van eigen leven heeft de keizer thans zijne korsikaansche garde tot 50 man gebragt. Die garde doet ook dienst als geheime politie; zij moet voor 's keizers leven waken en heeft daarvoor vrije woning, vrije kost en fr. 3000 's jaars.

Eene andere eigenaardigheid van het napoleontisch bespiedingsstelsel is de inrigting van de gendarmerie, met veel talent door gen. *de la Rue* georganiseerd. De werkring dezer politie strekt zich over geheel Frankrijk uit; al die brigades der gendarmerie leveren elke week aan haren bevelhebber rapporten in. Zijn deze rapporten belangrijk of komen er feiten in voor van eenig gewigt voor de regering, dan worden aan de brigades zeer ruime extra belooningen in geld gezonden. Dusdanige gratifikatie bedraagt soms wel vijftig frank per hoofd. Door dit middel is de keizer er toe geraakt zijne prefekten te kontrôleren; het gebeurt dan ook zeer dikwijls, dat de minister van binnenlandsche zaken verbaasd staat over de vragen welke de souverain tot hem rigt. Dit alles wordt uiterst geheim en listig bestuurd. Generaal *de la Rue*, welke, afgescheiden van het senatorschap, geen andere hooge betrekking waarneemt dan die van inspekteur-generaal der gendarmerie, werkt regstreeks met den keizer twee maal in de maand en meer nog, als het noodig is. Die generaal is alzoo een minister, zonder dat iemand het weet. In den beginne was dit voor de ministers, inzonderheid voor dien van oorlog, zeer grievend, en nu en dan deden zij van hunne gevoeligheid blijken; maar aangezien de keizer hun keus liet, tusschen de portefeuille neêrleggen en ze behouden, hebben zij zich onderworpen. Dat *Napoleon* aan generaal *de la Rue* een zeer bijzondere achting toedraagt, spreekt van zelf, en dezer dagen zag men er het bewijs van. Deze hoofdofficier heeft den ouderdom van zeventig jaar bereikt, en kon derhalve niet meer op non-aktiviteit blijven, maar

moest gepensioneerd worden. Maar wat deed de keizer? Hij onthief *de la Rue* officieel van het inspektorschap, doch behield hem officieus in deze betrekking; dat wil zeggen: hij benoemde geen ander, en werkt als vroeger met den generaal, die eerst dan een opvolger zal krijgen, wanneer degene, dien de keizer en hij verlangen, door hem (*de la Rue*) op de hoogte gebracht zal zijn van de taak, welke hij bij het hoofd van den staat te vervullen heeft.

Er moet zeer ernstig sprake zijn van de terugroeping der Fransche troepen uit Mexico. Zelfs moet een tweede September-conventie daarover reeds geteekend zijn, ja de *Constitutionnel* deelt reeds mede, dat de Keizer in zijne troonrede, die hij bij de opening der Kamers zal houden, klagen zal over het gedrag van Keizer *Maximiliaan*.

De *New-York-Times* verzekert, dat de diplomatieke correspondentie, door Amerika met Frankrijk gewisseld over de Mexicaansche kwestie (die weldra aan het congres zal worden overgelegd), zal doen zien, dat het nimmer de regering der Unie in den zin is gekomen, om de leer van Monroe vaarwel te zeggen. Integendeel, zij heeft steeds eene gedragslijn gevolgd, welke kon dienen, om aan die staatkunde eene praktische rigting te geven en tenzelfden tijde het land te vrijwaren voor een nieuwen oorlog. De *Nieuw-York-Times* voegt er bij, dat, zoo het congres het raadzaam oordeelt dat dit problema (de leer van Monroe) op spoediger wijze en ten koste van een oorlog opgelost worde, men het congres hierin niet zal tegenwerken.

Er blijven geruchten loopen over eenigerlei inmenging der westmagten in de zaak der Elbehertogdommen; Engeland en Frankrijk zouden althans de regten van het huis van Augustenburg nader onderzoeken. Verschillende duit-sche bladen komen hier voor uit. In Duitschland zou dit de openbare meening welligt ontstemmen. Maar er moet een einde aan de zaak komen. Dat de jongere broeder, die met eene Eng. prinses gaat trouwen, meerder kans op den troon zou hebben, is dadelijk weersproken. Maar de kansen voor Pruissen worden in de laatste dagen ook niet gunstiger.

Het gerucht, dat de stad Venetie door de Oostenrijksche Regering administratief van het overige aan Oostenrijk behorende deel van Italie zoude gescheiden worden en meerdere autonomie zoude bekomen, blijkt ongegrond te zijn.

Daarentegen is door den Keizer eene amnestie afgekondigd voor alle inwoners van Oostenrijksch-Italie, die wegens ongeoorloofde emigratie zijn veroordeeld. Zij zullen terug mogen komen en in het bezit hunner goederen hersteld worden. Zij zullen kunnen kiezen of zij het Oostenrijksch burgerregt willen verkrijgen of daarvan ontslagen willen worden; in beide gevallen moeten zij daartoe een verzoek rigten aan den Oostenrijkschen stedehouder.

BINNENLAND EN GEMENGDE BERICHTEN.

DOESBORGH. Nog ontvangen, onder dankzegging aan de milde gevers, ten behoeve van de wed. *Janssen* te Neede, bij de Heeren *S. van 't Haaff en Zn.*:

Door Ds. *Horst*, van W. uit A. f 6. — Uit Doesborgh ontvangen f 2.50. Van N. N. onder postmerk Zutphen, 1 Coupon Zilv. Metall. N°. 10430 Januarij 66 f 3.09 Zoodat de geheele, door die heeren, ontvangen som zich thans bedraagt f 505.78½.

DOETINCHEM. — De commissie voor de loterij alhier, heeft van H. M. de Koningin fraaije geschenken ontvangen, om te strekken tot prijzen in de eerlang te houden loterij.

Men leest in de *Staats-Courant*:

Er schijnen onjuiste geruchten te loopen over het hooger bedrag, dat men in dit en volgende jaren ten gevolge der wet van 7 Julij 1865 aan grondlasten zal moeten betalen, en hiervan schijnen sommigen tot opdrijving der huishuren misbruik te maken.

Intusschen is die verhooging zeer gering. Het rijk heeft van de 21½ opcenten op de grondbelasting der gebouwde eigendommen, die het vroeger te zijnen behoeve hief, afgezien en daarentegen aan de gemeentebesturen vrijheid gegeven om 25 opcenten meer dan vroeger te heffen. De provinciale opcenten op die belasting zijn dit jaar in Zuid-holland en Overijssel met ½ verminderd, en in Zeeland en Friesland met 1 vermeerderd.

Voor elke honderd gulden, die men vroeger aan grondlasten voor gebouwde eigendommen betaalde, kan dus de verhooging in Zuid-Holland en Overijssel niet meer dan drie gulden, in Zeeland en Friesland niet meer dan vier gulden vijftig cents, en in de overige provincien niet meer dan drie gulden vijftig cents bedragen.

De minister van binnenlandsche zaken heeft ter kennis van de belanghebbenden gebracht: 1. dat bij den rijkstelegraaf, na vergelijkend onderzoek, een aantal van ongeveer twintig klerken in dienst zullen worden gesteld op eene bezoldiging van minstens f 300 die tot f 700 kan opklimmen; 2. dat de klerken na toelating als leerling-telegrafist kunnen mededingen naar de betrekking van telegrafist; 3. dat voor het vergelijkend onderzoek men zich uiterlijk 1 Februarij bij het departement van binnenlandsche zaken moet hebben aangemeld. De daartoe gestelde voorwaarden zijn te vinden in de *Staats-Cl.* van 10 dezer.

Dezer dagen heeft te Perthshire, in Schotland, eene vergadering plaats gehad, waarin lord *Kinnaird* verklaarde tot de overtuiging te zijn gekomen, dat de runderpest niet zoo ongeneeselijk is als velen het zich voorstellen. Die overtuiging was gegrond op de volgende omstandigheden: De aldaar gevestigde veearts *Baxter* hij bij de opening van een aan de ziekte gestorven rund opgemerkt, dat de kwaal haren oorsprong scheen te nemen in de vierde of spijsverterende maag en in de kleine darmen. Dit had hem geleid tot het denkbeeld om bij de aangetaste dieren de werkzaamheid van de maag te doen stilstaan. Hij was dadelijk begonnen met al het stroo uit de stalling te doen wegnemen en de koeijen op zaagsel te zetten, waarna hij ze eerst bij de kenteekenen van herstelling een mengsel toediende van lijnolie, stroop en sterke ale. Hij had deze methode gevolgd bij veertien stuks vee, waarvan er slechts twee gestorven waren, terwijl twee andere kudden, de eene van 16 en de andere van 18 stuks, op dezelfde wijze behandeld en allen behouden gebleven waren. Lord *Kinnaird* had deze resultaten medegedeeld aan lord *Spencer*, president der commissie voor de veeziekte, met verzoek van een ervaren deskundige af te vaardigen, om in persoon die proefneming na te gaan, en zijn gevoelen daaromtrent kenbaar te maken. Lord *Spencer* had daarop, in overleg met de genoemde commissie, dat onderzoek opgedragen aan den heer *Romains*, die zelf reeds vele zieke runderen zoowel in Schotland als in Rusland had behandeld. Beide veeartsen hebben vervolgens ieder omtrent de zaak een rapport uitgebragt, waaruit bleek, dat zij volkomen in gevoelen overeenstemden en dat *Romains* te Edinburg en Leith op dezelfde gronden dezelfde resultaten had verkregen. *Baxter* maakt nog de opmerking, dat het hem tot zijn leedwezen zeer moeilijk viel, zijn stelsel ten strengste door te zetten, daar het hem veelal ontbrak aan eene genoegzaam strikte medewerking bij hen die met het zieke vee moesten omgaan, terwijl bovendien velen hoogst verkeerd te werk gingen, met de meest mogelijke geheimhouding in acht te nemen, wanneer de ziekte bij hun vee uitbrak.

Met graagte nemen wij het volgende uit het *Kerkelijk Weekblad*, door de *Morgenster* tevens aangehaald over, van 12 Januarij:

„De Heere is uitgetogen met het zwaard in de hand.

Reeds is Zuid-Europa door de cholera getuchtigd, en in weerwil van den winter wijkt die vreeselijke gast niet, maar legert zich nu hier dan daar, vooral in Spanje. De veepest, in Engeland ontstaan, heeft daar reeds vijftig duizend runderen weggeraapt, en is verdervend het kanaal overgestoken om in onze weiden en op onze stallen uit te breken. Zij stoort zich niet aan het cordon, dat de regering om haar trekt, aan de bloedige offers, die haar in het afmaken van geheele stallen gebragt worden; zij zal zich niet storen aan de inenting, die men in Engeland ook tegen haar wil invoeren, want zij heeft een lastbrief van den almachtigen God, en zij zal dien last uitvoeren. Eerst eischte zij wekelijks tientallen, toen honderdtallen, nu reeds duizendtallen: naarmate zij meer verslindt, wordt haar honger aangevuurd; zij is als het graf, dat ook niet zegt: ik heb genoeg." Wij beâmen dit volkomen, doch roepen tevens die broeders, wier voorname rijkdom in vee bestaat, ernstig toe: gebruik, onder afsmeking van 's Heeren hulp, die middelen, welke de wetenschap aan de hand geeft, tot mogelijke wering en herstelling dier vreeselijke ziekte. Men is voor God noch zijn geweten verantwoord indien men dit verzuimt. Ook hier geldt het woord der Schrift: "de zieken hebben den Medicijnmeester van noode."

Dat laatste vooral is het verstandige woord, waarbij ieder vrede hebben kan, bij alle verschil van denkwijze.

In eene landgemeente in Belgie stierf onlangs eene vrouw. Nadat de familie den ganschen dag de gebruikelijke gebeden bij het lijk had uitgestort, bragt de echtgenoot der overledene het lijk in eene andere kamer en legde zich, naar een oud gebruik, te slapen in het ledikant, waarin zijne vrouw gestorven was. Toen hij reeds in diepen slaap was, kwam eene buurvrouw nog eens, om gebeden te doen en zette zich bij het ledikant neder. Hare gebeden geeindigd zijnde nam zij de wijwaterskwast en besprengde mildelijk het gelaat van den slapen le. Deze daardoor ontwaakt sprong overeind tot grooten schrik der vrome bidster, die niet alleen de vlugt nam, maar het ongeluk had zoodanig tegen een muur te loopen, dat zij zeer ernstig gewond werd.

Ingezonden Stukken.

Eene wandeling om Doesborgh.

II.

Geduld. Goeden morgen, mijn vriend! zie ik u eens weêr? Wel! wel! in zoo lang niet in Doesborgh te komen, dat is te erg. Maar enfin! hoe gaat het? en hoe maakt het Mejufvrouw uwe echtgenoot? Hoe komt het dat ik het genoeg niet heb haar bij u te zien? toch soms niet ongesteld?

Vooruit. Wat uwe laatste vraag betreft, is spoedig beantwoord, zij is voor een dag of drie naar familie te Amsterdam, en uwe eerste vraag luidt mij niet vreemd, want ik ben overtuigd dat ik u nooit te veel kom. Wat de gezondheid van ons beiden aangaat, is uitermate. Maar hoe maakt gij en de uwen het, ook alles wel?

G. Bijzonder! bijzonder! maar kom, zet u neder en laat ons wat praten.

V. Neen! neen! op de wandeling vriend daar is genoeg stof tot gesprek. Ik kom expres 's morgens, omdat ik weet gij des namiddags nog wel eens bezet zijt. Indien gij dus klaar zijt, dan er maar uit.

G. Kom aan, laat ons dan maar terstond uitstappen. Het zal u toch zeker goed zijn, dat we weder beginnen daar we gebleven zijn? Mij dunkt dan moesten wij maar weêr ons plaatsje bij *Berendonk* gaan innemen. Laat ons daar eerst die zaak van de weigronden afhandelen, waarna wij nog ruimschoots den tijd hebben wat verder op te wandelen. Kom, denzelfden weg dan weêr genomen, dien wij de eerste maal liepen.

V. Zie zoo, wij zitten dan weer op ons *Buiten*; maar zeg eens, die heeren daar ginds, zullen toch geen erg in ons hebben? niet dat ik er wat om geef, maar mij dunkt voor u is het minder verkieslijk dat zij iets bemerken; immers, gij hebt affaire en moet van allen wat hebben? of geeft men er hier in Doesborgh minder om, of men de zaken goed- of afkeurt?

G. Voorwaar! twee vragen van veel belang. 't Is waar, ik heb affaire, maar 't is ook waar, dat de menschen niet bij ons komen, omdat wij zoo beminneenswaardig zijn, maar wel, omdat ze goed behandeld worden. Voor dat laatste draag ik zorg en dan, laat het dan maar loopen, dan komt alles teregt. Uwe laatste vraag, daarop zeg ik nog zoo geen ja, want u moet weten dat de menschen hier in den regel veel eigenliefde bezitten. Daarom, wil men allemans vriend zijn, keur dan maar goed, zoo niet, keur dan maar af. Nogthans wil ik de goeden niet te na spreken, er zijn er ook, die op dit punt eerlijk zijn. Nu, dat wenschen wij ook te blijven, daarom ter zake. Uwe laatste vraag was, of die weiden nooit werden gehooïd? Ter beantwoording daarvan dient, dat in vroegere jaren dat stuk weiland, daar ginds bij de *Driekoningenbrug*, genaamd de *weidjes*, jaar op jaar gehooïd werd. Nu echter voor een jaar drie vier, is men van dien regel afgeweken en heeft het zoogenaamde *grootte einde*, die kuur bij gedeelten moeten ondergaan. Wat daartoe aanleiding heeft gegeven, weet ik niet. Daarentegen is het mij zeer duidelijk, dat men door deze handeling wel iets heeft gedaan, dat niet is "comme il faut". De zoogenaamde *weidjes* toch, zijn oorspronkelijk stadseigendom en mag men daaromtrent handelen naar welgevallen? Of men dat nu ook van het *grootte* en *kleine* einde mag zeggen, blijft altijd nog de *grootte* vraag.

V. Degenen die nu het burgerregt hebben, genieten toch waarlijk een groot voorregt, door gratis gebruik te mogen maken van deze weiden? immers, zij kunnen hun vee kosteloos doen inscharen?

G. 't Is aardig, gij meent dat alle menschen even regtvaardig zijn als gij zelf. — "Kosteloos doen inscharen", het schiet mij onwillekeurig in den lach. Neen! neen! vriend, dat gaat zoo niet, eerst offeren en dan genieten: zie daar de leus van de stad mijner inwoning. Vroeger jaren betaalde men voor iedere koe de som van f 2.50 per jaar, het maximum der koeijen die men toen en ook nu mag opdrijven, is 3 stuks voor ieder burger. Later is dat bedrag verhoogd tot f 7.50. Verder betaalt ieder burger jaarlijks f 2.50, of indien men het volle getal van drie niet inschaart ook wel iets minder, aan bruggeld. Hoe men dat laatste vereffen kan, begrijp ik niet; ik meen te weten, dat de heffing daarvan in de

wereld is gekomen door groote reparatiën aan de schipbrug in vroeger jaren, en men tot dekking daarvan, die belasting heeft ingevoerd, onder belofte van ze af te schaffen, zoodra het uitgegeven geld binnen was. Niettegenstaande blijft ze bestaan. Tot hoe lang? Ja, wie zal het zeggen?

V. Maar ik begrijp niet, dat de burgers zich, vooral omtrent dit laatste, niet eenparig wenden tot den Raad der gemeente, om afschaffing hiervan. Eischt de billijkheid niet, dat zoo'n verzoek een gunstig gehoor vond?

G. Wel zeker, maar tegen de uitvoering dezer gedachte zijn twee groote bezwaren. Vooreerst, de flauwheid der burgers zelf, die de een om dit, de andere omdat, zich niet voor het indienen van zoo'n verzoekschrift willen interesseren. Als men ze, — ik zeg niet allen — alleen spreekt, dan zijn ze wat mans; maar o waai! indien ze met hun water voor den doctor moeten, och! dan zijn er zoo veel verontschuldigen. Ten andere geloof ik niet dat zoo'n adres een gunstig onthaal zou vinden in den Raad, want de meerderheid der leden houdt te veel van oppotten, dan dat ze deze belasting maar zoo dadelijk zouden afschaffen. Evenwel, ik kan mij vergissen, en moet u dus toestemmen, dat men niets waagt bij de proefneming. Ik hoop, dat deze of geene eerlang eens een adres ter onderteekening den burgers zal aanbieden, inhoudende, enz.

V. Aangezien wij tot hertoe uitsluitend, over die weiden gehandeld hebben, zoude ik u, voor dat we daarvan afgaan, toch nog wel eens willen uitnoodigen, om ten tweeden male de brug over te stappen, omdat ik nog niet regt goed het onderscheid weet, tusschen de door u genoemde *"weidjes, groot- en klein einde."*

G. O! volgaarne voldoe ik aan dit verzoek. Komaan, ik zal *Berendonk* even voldoen, dadelijk ben ik tot uwe dispositie.... Zie zoo, willen we dan? Och! och! wat is toch het bezit van deze schipbrug, van veel waarde voor onze stad; voor een week of vijf, ondervond men het gemis er van nog eens in volle mate.

V. He! hoe dan?

G. Wel, terwijl de brug de noodige reparatiën onderging, moest men den overtocht met eene pont maken. Boven verwachting geraakte men echter spoedig weer in het gerief, dat de brug opleverd. Hoewel de dagen kort waren, en het werk in daghuur is afgemaakt, moet men tot eer van de makers zeggen: dat er niet is geluierd, maar dat men zich den tijd ten nutte heeft gemaakt. Zie nu Vriend! hier regts van u, is het *grootte*- en links het *kleine* einde, terwijl wij een weinig verder, op die zijde der sloot, die gij daar ziet, de zoogenaamde *weidjes* aantreffen.

V. Voldaan! voldaan! mijn Vriend, dat ben ik. Vergun mij bij het einde dezer zaak, den wensch uit te drukken, dat spoedig de tijd aanbreke, dat de *Burgers* van *Doesborgh*, als een eenig man, moeten bekenen dat alles, wat in betrekking staat tot deze gronden, hetzij administratie, hetzij behandeling der weiden, zoo uitmuntend zij, dat men met alle regt, ieder *Vitter* kan uitdagen, met de woorden: Kom voor den dag met uwe aanmerkingen, wij willen ze hooren, om u te bewijzen dat ze ongegrond zijn.

G. Ik dank u zeer voor dezen wensch; zal hij spoedig vervuld worden? Ik voor mij behoor tot de twijfelaars.

V. Wat beteekend toch eigenlijk deze brug, die gij bestempeld met den naam van: *"Driekoningen brug."* Kan die niet gemist worden?

G. Ja, de stad zou ze wel gaarne missen, dat heeft ze ten minste getoond, want nog niet lang geleden, heeft ze dezen geheelen dijk, met brug en al wat er aan is, cadeau willen maken aan het Land, dat de stad echter hartelijk bedankte voor den weg, met die verrotte brug, welker palen, voor het oog, met wat koolteer besmeert, maar voor een groot deel van anderen op den grond bijna vergaan zijn.

V. Neen! neen! zoo meen ik het niet; ik bedoel of er geen dijk in de plaats der brug kan gelegd worden? Evenwel, doet mij deze verkeerde opvatting, van uwe zijde, genoeg. Daardoor werd ik bekend met zaken, waaraan mogelijk anders niet door u was gedacht.

G. "Een dijk in de plaats van een brug", dat — neen dat zou niet kunnen, want met overstromingen, heeft men te veel behoefte aan dit verlaat. Maar u zegt, dat ik anders mogelijk niet zou gedacht hebben, aan hetgeen ik u daar zoo even mededeelde. 't Had kunnen zijn, toch geloof ik het niet, want al wat in een toestand is, die wat te wenschen overlaat, vat onwrikbaar post bij mij en waar het te pas komt moet het er uit. Zoo ook met dezen dijk; als u hem voor ettelijke weken gezien had, het was een schandaal voor *Doesborgh* zoo'n weg; nu echter knapt hij wat op door dat men, van de zijden wat afneemt en het midden begint; 't is meê van de eerste werken, die onder opzigt van onzen nieuwen *Architect* ten uitvoer worden gebragt. Indien men acht geeft, op de manier waarop *ZEd.* de zaken aanpakt, dan geloof ik, *Doesborgh* trotsch mag zijn op de keuze door den Raad, in zake de *Architectschap*, gedaan. Willen we ook intusschen huiswaarts keeren? ik denk dat mijne vrouw het middagen klaar heeft; dan kunnen wij daar eerst gebruik van maken en heden middag nog eens eventjes een uitstapje doen.

V. Uw eerste voorstel neem ik aan, doch het tweede en derde, daarvoor moet ik bedanken, want u weet, mijne wederheft is niet te huis, waarom ik bepaald om 2 ure te huis moet zijn; alsdan ben ik eene visite te wachten van onzen Burgemeester.

G. Wel zoo, houdt gij conversatie met den Burgemeester? Ik wenschte wel dat ook onze Burgervader van tijd tot tijd visites bij de *Burgers* maakte; *ZEd.* zou alsdan zeker nog wel eens zaken te weten komen waarbij vooral het hoofd eener stad veel belang heeft. In weerwil dit niet het geval is, ben ik toch met de meeste hoogachting jegens *ZEd.* vervuld. Ja waarlijk, het is mij aangenaam u aan het einde dezer tweede wandeling te kunnen mededeelen, dat genoemden Heer *Burgemeester* ons in de laatste weken ten zeerste verplicht heeft, door zijne bemoeijingen in zake het *Garnizoen*. Maar kom, doe dan zoo als gij zeidet en breng mij te huis, later zal ik u aangaande deze zaak wel eens het een en ander vertellen.

Wordt vervolgd.

G.

DOESBORGH, 12 Jan. 1866.

ADVERTENTIE N.

De Notaris **PLIESTER** te *Zevenaar*, zal op Woensdag den 24 Januarij, des voormiddags om 11 ure, ten huize van **COURTOIS** te *Duiven*, publiek in perceelen

verkoopen:

24 zware en mooie **EIKEN BOOMEN**, 4 **IJPEN BOOMEN** en 4 zeer zware **ABEELLEN**, alle staande bij het huis de *Ploen* te *Duiven*, 10 perceelen **PEPPELEN**, op den Eng, 6 zware **PEPPELEN** aan de *Bullemaat* en eenige perceelen **ELZEN-SLAGHOUT**.

HOUTVERKOOPING

op STILLEWALD.

Van wege den Heer Mr. L. C. J. VAN NISPEN, te 's Heerenberg, zullen op Vrijdag den 19 Januarij 1866, 'smorgens 10 uur, ten huize van H. VAN LAAK, op Stillewald onder Wehl,

worden verkocht:

Circa 300 parceelen DENNENBOOMEN en uitgedunde DENNEN, geschikt tot Timmerhout, rekken, ribben, sporen, latten, enz. zoomede ELZENSLAGHOUT, alles gelegen in Zeddammerbosch in groot Bekermarkt, nabij den grindweg van Zeddam naar Wehl, in klein Bekermarkt, aan den grindweg van Didam naar Zeddam, in het midden van klein Bekermarkt en op Soerbeek, onder Beek en op Stillewald, onder Wehl.

Er liggen lijsten der parceelen ter inzage te Oud-Zevenaar bij de Wed. VAN KEMPEN, te Zevenaar bij WEIJERS, te Didam bij W. KOK, te Beek bij G. GERRITSEN, te 's Heerenberg bij W. LENSEN, te Zeddam bij M. HARFKENS, te Doetinchem bij JONKMAN en te Keppel bij KETS.

Aanwijzing wordt gedaan door H. VAN LAAK op Stillewald en H. TIEMESSEN te Beek.

VERKOOP VAN EENE BOUWPLAATS.

De Notaris VAN TRICHT te Steenderen, zal op Dingsdag den 30 Januarij 1866 doen inzetten en op Dingsdag den 13 Februarij 1866, beide des middags 12 ure, in het logement de Paauw te Warnsveld, publiek verkoopen:

Eene Bouwplaats, genaamd NIEUW KEMINK (in pacht bij LIEFTOGT), gelegen in Warken onder Warnsveld, bestaande in een Huis, Schuur, Tuin, Bouw- en Weiland en Veldgrond, groot 8 bunders.

— Te veilen in perceelen en massa, — in eigen gebruik te aanvaarden 22 Februarij 1867.

HOUTVERKOOPING

van het huis BERGH.

Van wege het huis BERGH, zullen op Maandag den 22 Januarij 1866, 'smorgens 10 uur, op het Slot te 's Heerenberg,

WORDEN VERKOCHT:

Circa 200 perceelen zware PEPPELEN-, LINDEN- en IJPEN BOOMEN, uitgedunde DENNEN, geschikt tot rekken, kribhout, enz., drooge DENNEN en drooge EIKEN en DENNEN BOSSEN, alles staande of gelegen onder 's Heerenberg, Zeddam, in de Bergsche bosschen, onder Didam en op Speelberg bij Emmerik.

Er liggen lijsten der perceelen ter inzage bij: de Wed. VAN KEMPEN, te Oud-Zevenaar, J. G. REIJERS, te Didam, G. GERRITSEN, te Beek, W. LENSEN, te 's Heerenberg, J. BONGERS, te Etten en den Boschbeheerder F. MEIJER, op het Montferland, welke laatste zoo als ook A. MENTING, te Didam, aanwijzing doet.

BURGERLIJKE STAND TE DOESBORGH,
van 10 — 16 Jan. 1866.

Ondertrouwd: H. G. van Ree en H. Heusingsveld.

Gehuwd: Geene.

Bevallen: R. Meinders, geb. van der Kamp, Z. — W. A. Haanappel, geb. Pourchez, D. — G. Wichers, geb. Jansen, Z. — E. Snijders, geb. Thomassen, D. — A. Hekkers, geb. Niessink, D. — H. Koerten, geb. Kuster, Z. — A. E. Willemsen, geb. Krienen, D.

Overleden: R. M. J. Wolbers, 1 j. — Levenl. aangeg. dochter van W. B. Haanappel. — H. Middeldorp, 3 j. — D. Hubert, 1 j.

MARKTBERIGTEN.

AMSTERDAM, den 15 Januarij 1866.

2½	Ct. Nederl.	61½
4	„ „	95½
2½	„ Spanje	35½
3	„ „ buitenl.	42
3	„ Portugal 1856/1863	44½
5	„ Russen 1828/29	80½
5	„ „ Stiegl. 6e Serie	80½
5	„ Oostenrijk Metall.	56
5	„ „ National	59½
5	„ „ Amsterd.	76½

Koers van het Geld: Beleening 6, 6½, Prolongatie 6½, Disconto pCt. Prijzen der Coupons: Metall. / 27.05. Dito Nat. / 28.47½. Diverse Engelsche per L / 11.57½. 3 pCt. Eng. Russ. L / —. Fransche / 56. Belg. / 56½. Pruis. / 34½. Hamb. Russen / 30½. Russen in Z.R. / 27½. Papieren R. / —. Poolse in Fl. / —. Napelsche / —. Spaansche / —. Amerikaansche Dollars / 2.38.

GRONINGEN, den 12 Januarij 1866.

70 P. Jarige Tarwe / 8.00 à / 8.10. 74 P. Nieuwe dito / 8.40 à / 8.60. 70 P. Dito dito / 7.50 à / 7.75. 75 P. Dito witte / 0.00 à / 0.00. 66 P. Nieuwe Rogge / 5.70. 70 P. Dito / 6.30. 70 P. Buitenlands / 6.65. 62 P. N. Grijze Boekweit / 4.95. 65 P. Dito / 5.40. 62 P. N. Zw. Z. dito / 4.80. 66 P. Dito / 5.40. 52 P. N. Winter Garst / 4.55. 56 P. Dito / 5.20. 60 P. N. Knobbe Garst / 5.25. 44 P. N. Dikke Haver / 3.90 à / 3.95. 50 P. Dito / 0.00 à / 0.00. 36 P. Witte Voer Haver / 3.20. 40 P. Dito / 3.65 à / 3.75. 38 P. Zw. Voer / 3.45. 44 P. Dito / 4.25. Paardeboonen / 7.10 à / 7.60. Gort (grove) / 8.25 à / 0.00. Dito (puik) / 9.00. à / 0.00. Dito (parel) per 100 N. P. / 10.95 à / 13.00. Koolzaad / 14.50 à / 17.50. Geel Mosterzaad / 10.00 à / 14.00. Raapolie / 50.50. Lijnolie / 37.50. Raapkoeken 1040 stuks / 97.00. Lijnkoeken 104 stuks / 00.00 à 00.00.

ARNHEM, den 12 Januarij 1866.

N. Tarwe / 8.50 à 10.60. Rogge / 6.25 à 6.75. Boekweit / 6.25 à 6.70. Garst / 5.20 à 5.60. Z. Haver / 4.20 à 5.20. L. Haver / 3.50 à 4.20. Witte Boonen / 13.00. Duivenb. 9.00. Gr. Erwten / 11.50 à 14.00. Wikken / 0.00. Paardeb. 0.00. Geele Erwten / 8.00 à 0.00. Graauwe Erwten / 13.00 à 16.00. Aardappelen / 1.60 à 1.90. Boter 118 à 132 Centen het N. Pond.

DOESBORGH, den 13 Januarij 1866.

N. Tarwe / 8.25 à 9.60. Rogge / 6.00 à 6.90. Boekweit / 6.50 à 6.75. Garst / 0.00 à 0.00. Haver / 3.40 à 3.90. Aardappelen / 1.70 à 1.80. Boter 112 à 120 centen het Ned. Pond.

ZUTPHEN, den 11 Januarij 1866.

N. Tarwe / 8.25 à 10.00. Rogge / 6.60 à 7.10. Boekweit / 5.75 à 6.50. Garst / 5.00 à 5.50. Haver / 4.00 à 4.50. Boter / 24.00 à 27.75. N. Aardappelen / 1.80 à 2.00.

DEVENTER, den 12 Januarij 1866.

Tarwe / 8.75 à 9.75. Rogge / 6.75 à 7.20. Boekweit / 5.80 à 6.40. Garst / 5.00 à 5.50. Haver / 0.00 à 0.00. Boter 1e soort / 25.00 à 27.00. 2e soort / 22.00.

VERTREK DER POSTEN TE DOESBORGH.

BUSLIGTING.

Naar Dieren, Brummen, Zutphen, Overijssel, Groningen, Vriesland, Drenthe, enz., des morgens ten 6, ten 9½ en des middags ten 1½ ure. Naar Arnhem, Nijmegen, Holland, enz., des morgens ten 8½ en ten 6½ ure; zoomede des middags ten 1½ en ten 3½ ure. Naar Angerlo, Keppel, Doetinchem, Terborgh, Didam, 's Heerenberg, Zevenaar, enz., des morgens ten 9 ure. Naar Keppel, Doetinchem, Terborgh, Winterswijk, enz., des middags ten 3½ ure. Naar Keppel en Doetinchem, 's avonds ten 5½ ure.

Van Arnhem des morgens ten 8½ ure, des middags ten 12 en ten 3½ ure, des avonds ten 6 ure. Van Zutphen des morgens ten 8½ ure, des middags ten 12 ure en ten 3½ ure. Van Winterswijk, Terborgh, Doetinchem, des morgens ten 5½ ure. Van Doetinchem en Keppel, des middags ten 1½ ure.

VERTREK DER STOOMBOTEN.

DEVENTER STOOMBOT-MAATSCHAPPIJ WINTERDIENST 1865.

Van Doesborgh naar Rotterdam, Woensdags & Zaturdags, 'smorgens circa 9½ uur. Van Doesborgh naar Zwolle & Kampen, Dingsdags & Zaturdags, circa 10 uur. Zondags & Donderdags naar Deventer, morgens 10 uur en naar Arnhem, namiddags 2 uur.

SCHROEF-STOOMBOT »VICE-ADMIRAAL TENGBERGEN»,

Vertrek: van Doesborgh, Woensdag morgens, om 4 uur, en van Amsterdam Woensdag morgens, bij het openen der boom, en zoo om de veertien dagen.

SCHROEF-STOOMBOT »OUD-CONTROLEUR TENGBERGEN»,

van J. C. Vermeulen, vaart van Doesborgh naar Rotterdam wekelijks iederen Zaturdag morgen 4 uur, en van Rotterdam wekelijks iederen Dingsdag avond 7 uur. Goederen dienen des avonds te voren te zijn bezorgd.

Gedrukt bij W. BECKING te Doesborgh.